

NEKROLÓG

Sr. M. Gemma (Angela) Pekárová, FDC

Narodená: 05. 11. 1926 Šútovce, (okr. Prievidza)
Prvé sľuby: 24. 08. 1948 Trnava
Doživotné sľuby: 01. 05. 1956 Tanvald
Zomrela: 11. 12. 2020 Veľké Leváre

Sestra Gemma, krstným menom Angela sa narodila 5. novembra 1926 v dedinke Šútovce, neďaleko Bojníc. Zbožní rodičia, Štefan a Alžbeta, rodená Hrdá vychovávali svoje deti v kresťanskom duchu. Sestra Gemma často s láskou a vdáčnosťou rozprávala o svojich rodičoch i súrodencoch.

Po skončení ľudovej školy v rodnej obci sa Angela venovala domácim prácam. Pomaly dozrievala v nej túžba po rehoľnom živote. V Prievidzi spoznala sestry Kongregácie Dcér Božskej Lásky a rok strávila s nimi, ako prípravu na prijatie do Kongregácie. To bolo pre ňu aj zreteľné znamenie Božieho pôsobenia a posun na ceste rozlišovania svojho povolania. Po určitom čase sa rozhodla povedať Bohu svoje áno a celkom sa mu zasvätiť v Kongregácii Dcér Božskej Lásky. Matka Alexandrína Maďarová ju prijala do Kongregácie 21. septembra 1945 v Trnave. Tu prežila obdobie postulátu a noviciátu, sprevádzaná magistrou sr. Olivou Špačkovou. Po zložení sľubov, prvé dva roky juniorátu pôsobila ďalej v Trnave ako kuchárka. Ďalšie roky juniorátu už boli poznačené násilným vyvezením sestier z kláštorov komunitstickým režimom (29.8.1950). Z nariadenia štátnej moci bola zadelená do skupiny našich sestier, ktoré boli určené do sústredovacieho kláštora v Ivanke pri Nitre, kde pracovala v kuchyni. O rok neskôr, 12.10.1951, boli sestry z Ivanky pri Nitre vyvezené do Čiech na prácu v textilnej továrni v Poříčí u Trutnova. Teda aj sr. Gemma, ktorá napriek veľmi ťažkým vonkajším okolnostiam a podmienkam zo strany vtedajšieho režimu, sa neobzerala späť, prijala svoj kríž, verne a vytrvalo nasledovala Krista, kráčajúc spolu s ním svojou krížovou cestou, posilňovaná a povzbudzovaná vzájomnou láskou, jednotou a odhodlanosťou spolusestier. Bola presvedčená o svojom povolaní, aj o tom, že s pomocou Božou chce v ňom vytrvať za každú cenu.

Po dvoch rokoch boli naše sestry presunuté z Poříčí do textilnej továrne v Tanvalde. Tu sestra Gemma 1. mája 1956 zložila doživotné sľuby v skrytosti, len za prítomnosti sestier.

Od decembra 1956 pracovala ako kuchárka v Domove dôchodcov najskôr v Starkove, neskôr vo Vrchlabí. Od roku 1968 do 1983, tiež v Domove dôchodcov, ale už ako ošetrovatelka v Újezdci u Klatov a potom tri roky vo Vojkove. Prácu vykonávala zodpovedne, s láskou a vnímavosťou na požiadavky druhých. Svojou veselosťou a prirodzeným humorom dokázala rozveseliť ľudí okolo seba. Od roku 1986 pôsobila v našich komunitách v Bílej Vode, v Dolnej

Krupej, v Rúbani, v Bratislave a vo Veľkých Levároch. Vypomáhala službou v kuchyni a pri ostatných domácich prácach. Medzitým, v rokoch 1984 až 1986 bola doma a starala sa o svoju ťažko chorú mamu.

Sestra Gemma svoj duchovný život posilňovala osobnou i spoločnou modlitbou, Božím slovom, verným zachovávaním požiadaviek rehoľného života podľa evanjelia a našich Konštitúcií, skutkami lásky, sebazaprenia a obetavosti. V posledných mesiacoch, keď sa už nevládala modliť Liturgiu hodín, venovala viac času modlitbe posvätného ruženca.

Aj napriek bolestiam, dokedy vládala, veľmi rada sa zúčastnila na svätej omši v komunitnej kaplnke, aj keď ju to stálo veľa námahy a bolestí. Bola vdáčna za milosti a silu, ktorú jej Boh dáva skrze Eucharistiu. Keď slabé zdravie jej zabránilo ísť na svätú omšu, veľmi sa tešila na stretnutie s Eucharistickým Kristom vo svätom prijímaní.

Sestra Gemma rada čítala duchovnú literatúru, životopisy svätých, časopisy a živo sa zaujímala o dianie v Cirkvi, Kongregácii i vo svete

Vyznačovala sa jednoduchosťou, skromnosťou, obetavosťou a vdáčnosťou a veselosťou. Vedela sa podeliť so svojimi radosťami i ťažkosťami. Trpezlivo znášala bolesti, obmedzenia a ťažkosti spôsobené chorobami. Trpela reumatickým ochorením, stratou sluchu a od roku 2013 až do konca svojho života aj onkologickým ochorením. Aj napriek zhoršujúcemu sa zdravotnému stavu sestra Gemma všetko prežívala pokojne, ticho a trpezlivo. Všetko prijala s odovzdanosťou do Božej vôle. Keď ju sestry navštívili, na otázku čo robí, s úsmevom odpovedala: *modlím sa a pripravujem sa na smrť*. Svoje modlitby, bolesti a ťažkosti obetovala aj za potreby Cirkvi, Kongregácie a za nové povolania.

V posledných týždňoch sa jej zdravotný stav viditeľne zhoršoval. Bolesti sa stupňovali a cítila veľkú slabosť. Sestra Gemma niekoľko dní pred smrťou poprosila, aby sa mohla ešte raz stretnúť s Kristom vo sviatosti zmierenia, Eucharistie a pomazania chorých. Po prijatí týchto sviatosti vyjadrila vďaku za dar hlbokej ľútosti, za milosť odpustenia a milosrdenstva. Bola šťastná a povedala: „som pripravená zomrieť, cítim, že už to príde“.

Svoju dušu pokojne a ticho odovzdala nebeskému Otcovi 11. decembra 2020, obklopená spolusestrami a sprevádzaná ich modlitbami.

Drahá sestra Gemma ďakujeme Bohu za dar vášho života. Za svedectvo vernosti a vytrvalosti v rehoľnom povolaní Dcéry Božskej Lásky, plnením Božej vôle skutkami lásky a obetavým životom.

RIP

Spracovala sr. M. Felicitas Vengliková, FDC